

Irene Tortós, bloc L'ALTELL. ENS AGRADA LLEGIR, 26 de gener del 2015

CONTES DE PROPINA

El passat divendres, 23 de gener de 2015, l'altell va acollir a Damià Bardera i els seus "Contes de propina". El van acompanyar dos escriptors, J.N. Santaeulàlia i Matthew Tree.

Aquest darrer va ser qui em va fer descobrir els contes d'en Bardera, un escriptor —per a mi— totalment desconegut fins ara.

Obrir el llibre de "Contes de propina" i començar llegint el pròleg de Lluís Muntada elogiant a Damià Bardera em va provocar una certa inquietud. Exagera? M'agradaran tant com a ell? Aquest escriptor haurà creat un llibre de contes que jo aprovaré?

Per a molts és sabut que sempre cerco autors que escriguin contes, ja siguin catalans o estrangers. És un gènere que m'agrada perquè amb molt poques pàgines —de vegades en una de sola— es condensen històries i personatges, sovint amb un factor sorpresa que no deixa indiferent al lector.

Els contes de Bardera tenen aquest factor. Escriu amb senzillesa aparent, amb una manera de fer com si no passés res. Comença explicant-nos una història propera, d'aquelles que més o menys tots hem viscut, amb toc innocent, personatges normals —o no tan normals—, però immediatament t'adones que és punyent, i d'innocent... no en té res! Els seus contes esdevenen irreverents, plens d'horror i, fins i tot, cruels. Cerca, dins la quotidianitat, una anormalitat que "potser" dona l'equilibri al món. Li agrada l'humor negre i en fa ús en més d'una ocasió.

D'altra banda, i sobretot a la segona part del llibre, els seus contes es transformen en micro relats que prenen un altre to, desprenen més lirisme.

Mentre llegeixes Bardera, en més d'una ocasió, però amb somriure, dius "que bèstia!". Si és que encara no el coneixeu, llegiu-vos-el.